

Megkezdtek a munkát az új termelőszövetkezetekben

Szegeden tanácskoztak Szatymaz, Csengele és Balástya új tsz-einek képviselői

A szegedi járási pártbizottság képviselői Szegeden, a pártbizottság székházában baráti eszmecsereket folytatnak az új termelőszövetkezetek képviselőivel. Az elmúlt héten a három új termelőszövetkezeti község: Pusztaszter, Sövényháza és Kistelek közös gazdaságainak képviselőivel tanácskoztak.

Tegnap, pénteken délelőtt Szatymaz, Csengele és Balástya új nagyüzemeinek elnökei, s a három község több új termelőszövetkezetében már megalakult pártbizottságok titkárai látogattak Szegedre.

a járási pártbizottságra. Ott volt a tanácskozáson a falujáró szegedi munkások több képviselője is.

A megjelenteket Rózsa István, a szegedi járási pártbizottság titkára üdvözölte. A járási pártbizottság nevében megköszönte a jelenlévők odaadó munkáját, amelyet az új, közös gazdaságok indulásánál is végeztek. Ezután vázolta, hogy a járásban mindenütt egyre erőteljesebben kibontakozik a szövetkezeti mozgalom. Hangzotta, hogy

a közös gazdaságok munkájához segítséget ad mind a járási pártbizottság, mind a járási tanács, azután mindenütt a helyi pártbizottságok és a helyi tanács. Az új szövetkezetekben a megválasztott vezetők között egyaránt vannak kommunis-

ták és pártönkivüliek. Természetesen

a pártönkivüli szövetkezeti vezetők iránt is őszinte bizalommal van a párt.

A pártönkivüliek iránti bizalom egyik jele, hogy hazánkban a tisztességes, a szocialista építést segítő pártönkivüliek — a pártfunkció kivételével — minden tisztségét betölthetnek.

A tanácskozás megállapította, hogy

a tsz-vezetőknek és a tsz-tagoknak minden feladatot együtt kell végrehajtaniuk, fontos a szövetkezeti demokrácia megtartása.

A lényeges kérdésekben a közgyűlésnek kell döntenie, de a döntés után a tsz minden tagjának kötelessége a közösen megjelölt feladatok végrehajtásáért dolgozni.

Szatymaz, Csengele és Balástya új szövetkezeteiben is megkezdődtek már az első, kezdeti lépések a közös munkára.

Végzik a közös gazdaságokba kerülő felszerelések és jószágok számbavételét. Lépéseket tettek a közös jószágállomány elhelyezésére, azután összehordják majd a tavaszi vetéshez szükséges vetőmagvakat. Az indulással és kezddel sokféle gond jár, de ezeken — mint az új tsz-ek képviselői megállapították —, ha ügyvel-bajjal is, de úrrá lesznek. A tanácskozás megállapította, hogy az új szövetkezeteknek már most az is a dol-

guk, hogy megkezdjék az ideai termelési tervek kialakítását.

A végleges terv pedig készüljön el gyorsan a földrendezés után.

Fontos az is, hogy az újközös gazdaságok előre nézzenek és már most megkezdjék a nagyüzem adta lehetőségek kihasználását.

A termelőszövetkezetek képviselői közül felszólalt és az indulással kapcsolatos kérdésekről beszélt Nagy István, a csengelei Honfoglalás Tsz elnöke, Gémes Sándor, a balástyai Őszeséki Tsz elnöke, Balogh Zoltán, a csengelei Vadgerlés Tsz elnöke, Juhász János, a balástyai Szirteszvirág Tsz elnöke, Bitó József, a csengelei Kelópaták Tsz elnöke, Sinka István, a csengelei Aranykalász Tsz elnöke, Makai József, a balástyai Felsőgajonyai Tsz párttitkára, Retkes András, a szatymazi Barackvirág Tsz elnöke, Kiss László, a csengelei Egyvetérs Tsz elnöke. A tanácskozáson részt vett és felszólalt Farkas István, a járási tanács elnöke, valamint Faragó János, a járási pártbizottság osztályvezetője.

A hasznos eszmecsere után a tanácskozás résztvevői közös ebédet vettek részt a Hungáriában.

A járási pártbizottság a jövőben is rendez baráti eszmecsereket az új, vagy ezután alakuló szövetkezetek képviselőivel.

Az érdekvédelem másik oldala

Hogyan segíti a termelést a jutaárugyár szakszervezeti bizottsága?

Már régen túl vagyunk azon, hogy a szakszervezet holmi »népjóléti« intézménynek tekintjük, mely mást sem csinál, mint különböző segélyeket osztogat. Az üzemi szakszervezeti bizottságok gyakorlata is túlhaladt e hamis, avult állásponton, és éppen azért, hogy a dolgozók legfontosabb érdekvédelmi szerve legyen, a szociális jellegű tevékenység mellett részt vállal a termelés irányításából, szervezéséből is, segíti az üzemi munkás és gazdasági fejlődését. Ilyen alapokon dolgozik a Szegedi Jutaárugyár szakszervezeti bizottsága is.

Munkaverseny — de hogyan?

Mit csinál a szakszervezet? Erre a kérdésre mindenki tud válaszolni a gyárban, és mindenki másképpen válaszol. Szervezi a munkaversenyt — mondja az egyik. Vigyáz a munkásvédelemre, segíti az újítottakat — hangzanak a különböző feleletek.

Tehát a szakszervezeti bizottság szervezi a munkaversenyt. Csakhogy a munkaversenynek sok ága van. Az egyéni verseny már évek óta tart az üzemben, ehhez rendelkeznek a kellő gyakorlattal. Havonta, majd pedig félévenként értékelik minden egyes munkásnál, minden egyes munkás teljesítményét, és ennek alapján osztják a jutalmakat, kitüntetésekkel. A százalékszámok ebben a versenyben felforrósodnak, különös értelmük lesz, mert a dolgozókat érdekli, hogyan állnak a munkában, miként fejlődtek, és ki az, aki megelőzte őket.

Már nem volt ilyen gyakorlatok a legújabb és a legmagasabb igényeket támasztó versenyformával, a szocialista brigádmozgalommal kapcsolatban. Mindaddig, amíg a Szakszervezetek Megyei Tanácsa még nem adta a kellő támogatást, csak tapogatózás, kísérletezés folyt az üzemben. Egymásután hozták létre a különböző brigádokat, ezek azonban csak rövid ideig éltek. Tavaly nyáron változott meg a helyzet. Huszonegy olyan brigád alakult az üzemből, melyek már méltán vállalhatták a szocialista cím elérését. Jelenleg

értékelik e brigádok hathónapos tevékenységét, s minden valószínűség szerint öt meg is kapja majd e címet.

Közvetet és azonnali segítség

Azt mondta az egyik megkérdezett dolgozó, hogy tudomása szerint a munkásvédelem is a szakszervezethez tartozik. Valóban, a havi szemle alkalmával nemcsak a vállalat biztonsági megbízottja kell útra, hogy műhelyről műhelyre járva ellenőrizze, milyen állapotban vannak a gépek, betartják-e mindenütt a balesetelhárítási rendszabályokat, hanem az sz. b. munkavédelmi felelőse is.

Amit eddig elmondunk, az mind — egyenes vagy közvetett úton — egyenlő a termelési segítség. Előfordulnak azután olyan esetek is, amikor közvetlenül, egy-egy konkrét termelési feladattal elvégzéséért áll csatasorba a szakszervezet. Ilyenkor a bizalmihálózat igénybevételével minden egyes dolgozó mozgósítanak. Kevesebbet sétálni feleslegesen — mondogatják egymásnak, és még sohasem maradt el a siker.

Közlekedési balesetek

— és a közlekedés biztonsága

Évről évre több gépjármű: gépkocsi, motorkerékpár suhan útjainkon, zúg és kűrtől városunk utcáin. Különösen a motorkerékpárok száma növekszik rohamos gyorsasággal. S a gépjárművek számának ez a gyors növekedése fokozottabb feladatok elé állítja mind a gépjárművek vezetőit, mind pedig közlekedésrendésztünket, amelynek elsősorban a feladata, hogy ellenőrizze és lehetővé tegye közlekedésünk biztonságát.

A statisztika, amely az elmúlt év közlekedési baleseteiről ad számot, szintén ezt bizonyítja. 1960-ban 79 közlekedési baleset történt Szegeden, 16-al több, mint 1959-ben! S a szegedi járásban ugyancsak több közlekedési baleset volt, mint 1959-ben. Bajok vannak a gépjárművezetők felelősségével! Hiszen például számtalanszor ismeretlenség előttük, melyek a város legforgalmasabb utcaí, hol kell legéberebbnek lenniük, mégis az elmúlt esztendőben is a Kossuth Lajos és a József Attila sugárúton és annak közvetlen környékén volt a legtöbb baleset a Belvárosban.

Ezt bizonyítja az is, hogy a balesetek zöme a napnak azokban az óráiban — reggel 6-tól este 6-ig — történik, amikor a legnagyobb a forgalom, s a legnagyobb szükség van az óvatosságra, a körültekintésre, az éber figyelemre. Mint érdekességet lehet megemlíteni, hogy legtöbb baleset általában szerda, csütörtök és szombati napokon történt. Volt olyan szombati nap, hogy 24 óra alatt 10 közlekedési baleset kellett kimenniük a közlekedésrendészt beosztottjainak.

A megye baleseti statisztikája is kedvezőtlenül alakult. 1959-ben 192 közlekedési baleset volt Csongrád megyében. 1960-ban 35-el több, összesen 227. Ebből 9 volt halálos, 131 súlyos sérüléses, 50 könnyebb sérüléses, 37 pedig sérülés nélküli. A 227 baleset 372 ezer 115 forint anyagi károsodást okozott. A sérültek közül további 9 körházban halt meg. A 18 áldozat közül 11 volt családapa.

Ha egy-egy gyilkosság történik valahol, a megye

A cél és az eredmény világos. Ha a termelés fél százalékkal emelkedik (de inkább többel szokott), ha csak egyetlen balesetet is elkerülnek — sokat tettek. Ez a dolgozók igazi érdekvédelme, amely elméleti szépsége mellett kinek-kinek gyakorlati hasznát is hoz. Hogy mást ne említsünk: 1958-ban nem volt, 1959-ben 12 napi, s 1960-ra szintén körülbelül 12 napi nyereségrészesedést oszthatnak.

Ha a jutaárugyár szakszervezeti bizottsága elszigetelten működne, korántsem mondhatnánk annyi jó munkájáról. Sokat számít, hogy a dolgozók hogyan vélekednek róla, s a vezetőkkel milyen kapcsolat alakult ki. A jutában kitűnő az együttműködés a szakszervezet, a pártbizottság, a műszaki és a gazdasági vezetők között. Persze nincs olyan munka, amelyen nem lehetne még javítani, nincs olyan kapcsolat, melyet nem lehet szorosabbra fűzni. Az azonban kétségtelen, hogy a Szegedi Jutaárugyár szakszervezeti bizottsága általában jól szolgálja az üzemi termelésének fejlődését, s erre így van szükség.

valamelyik városában vagy községében, arról beszélhetünk az egész megyében. Miért nem esik ugyanígy szó a közlekedési balesetek áldozatairól? Miért nem foglalkoznak a közlekedési balesetek problémáival ugyanígy nemcsak az újságolvasó egyes emberek, hanem üzemek, gazdasági szervek intézmények és vállalatok is? Kizárólag rendőri intézkedésekkel, büntető eljárásokkal, tartós és érdemleges javulást, alapvető változást nem lehet elérni a közlekedés biztonságában, a közlekedési fegyelmegszilárdításában. Meg kell érteniük az embereknek, hogy társaik életére, épségére vigyáznok emberi kötelesség. Meg kell ezt értetnünk mindenkivel, de mindenekelőtt a gépjárművek vezetőivel.

Hiszen a megyében történt 227 baleset közül 38 alkalommal a vezető gondatlansága okozta a bajt. S az ittasság is például 28 esetben okozott közlekedési balesetet! Sok baj van persze a gyalogosan közlekedőkkel is. Harmincháromszor okozott balesetet az úttesten szabálytalanul átvágó gyalogosok fegyelmeztetlensége.

Az utak és a közlekedési rémei az elmúlt évben is a motorkerékpárosok voltak. A balesetek 30 százalékát okozták a motorkerékpárosok! Megbosszulta magát a gyorsjárat is — összesen 21 esetben.

Aggasztó tünet egyébként nemcsak országosan, hanem világviszonylatban is a közlekedési balesetek számának katasztrófális növekedése. A bajon újabb szankciók, újabb rendszabályok bevezetése vajmi keveset segít. Az embereket kell elsősorban megváltoztatni: az embereket, akik a motorkerékpárok kormányát tartják, akik a gépkocsik volánja mögött ülnek.

Minél több bennünk, valamennyiünkben a felelősségtudat — annál kevesebb lesz a közlekedési balesetek száma. S ha már statisztikáról beszélünk, hadd mondjuk meg, hogy ez a sokat emlegetett felelősségtudat is statisztikai adat — a szocialista ember kialakulásának egyik jellemző adata.

P. L.

A szülői munkaközösségek sokat tehetnek az iskolai és családi nevelés egységéért

Ez év első napjaiban az országos Nótanács Budapestén értekezletet tartott, melyen az iskolai, óvodai szülői munkaközösségek munkájával, feladataival foglalkoztak. Az országos értekezleten Szegedet Hámori Ede, az Árpád téri gyakorló általános iskola igazgatója képviselte. Felkerestük Hámori Ede igazgatót, s megkértük, tájékoztassa lapunk olvasóit.

A nótanács országos értekezletén — kezdte Hámori igazgató — az elmúlt évek eredményeivel foglalkoztak. Megállapította az értekezlet, hogy az óvodák, az általános- és középiskolák oktató-nevelőmunkáját hatékonyan segítette a szülői munkaközösség. Az elmúlt évben helyesen fejlődött a szülői munkaközösségek munkájának tartalma és módszere. De egy lépéssel előre kell jutnunk. Továbbra is fő feladat a családi és iskolai nevelés egységének kialakítása.

Igen helyes gyakorlat alakult ki az elmúlt években. Nem összevont szülői iskolai értekezleteket rendeznek, hanem az egyes osztályokban a tanulóközösség problémáit beszéljük meg. Az iskola közösségi embereket kíván nevelni és a szülők azzal segítik e nevelési feladatot végrehajtását, ha megismerik és megvitatják a gyermekek osztályközösségének nevelési feladatait, problémáit. Így egységes pedagógiai álláspont alapján a családi neveléssel is jól erősíthetik az osztályközösségeket. A szülői munkaközösségek nagy feladat vár, meg kell értetni a szülőkkel, hogy tartásuk tiszteletben az iskola szokásait, s az iskolában folyó oktató-nevelőmunka egyenes folytatása legyen az otthoni nevelés.

A budapesti értekezlet hiányosságként említette, hogy sok szülő bizonyos fokig elmaradt a pedagógusok fejlődésétől. A nótanácsok és tanácsok művelődésügyi osztályai az elmúlt időben, sajnos nem gondoltak a szülői munkaközösségek, a szülők megfelelő továbbképzésére. Sok helyen igen helytelenül értelmezik a szülői

munkaközösségek a segítséget, a támogatást. Ez ott fordul elő, ahol — helytelenül — csak anyagi támogatást nyújtanak az iskolának.

A szülői munkaközösségek munkája jelentősen fejlődött az elmúlt évben, de még van bőven tennivaló. Akkor segítik jól a szülői munkaközösségek az iskolai munkát, akkor tesznek eleget feladatuknak, ha a szülői ház és az iskola hehegyes kapcsolatát megteremtik, elősegítik a közösségi nevelést.

Kínai kulturális delegáció Szegeden

A Kulturális Kapcsolatok Intézete vendégeként hazánkban tartózkodó kínai kulturális küldöttség érkezett tegnap Szegedre. A küldöttség vezetője: Han Kuang-piao Wuhan, Hupej tartomány helyettes igazgatója. Tagjai: Csan Hszü, Csen Fucsün és Hsziao Sen pekingi táncpedagógusok.

A küldöttséget tegnap délelőtt Tari János, a városi tanács v. b.-elnökhelyettese fogadta. A vendégek a délutáni órákban kulturális intézményekben tettek látogatást, ma pedig megtekintik az újszegedi Haladás Termelőszövetkezet gazdaságát.

Ajándék a falunak

Korábban már hírt adtunk arról, hogy Kisfaludy-Stróbl Zsigmond Kossuth-díjas szobrászművész szoborajándékot ígért a Mihályteleken épült korszerű bölcsődének. A művész betartotta ígéretét és a napokban telefonált Szegedre, hogy a szobor elkészült, utazzanak fel érte. A gipszbe öntött alkotás azóta megérkezett Szegedre, amely fél életnagyságban ábrázol egy anyát gyermekével. A szobornak »Soha többé háborút« címet adhatjuk. Ezt fejezi ki az anya kétségbeesett kiáltása, amint magához szorítja gyermekét, élete folytatását, akit — szembezállva a háború megszállott ördögeivel — élete árán is megvéd.

A szobrot hamarosan bronzba öntik. Azt még nem döntötték el, hogy Szegeden, vagy Budapesten öntik-e le. A nagy művész ajándékához hasonlóan társadalmi munkában szeretnék megvalósítani a szobor bronzkivitelezését is, és erre minden bizonnyal lesz vállalkozószellem Szegeden is.

Kisfaludy-Stróbl Zsigmond alkotását a Mihályteleki bölcsőde bejárati parkjában állítják fel.

